

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 382/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Давидовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Димитровграду К 9/14 од 24.03.2016. године и Вишег суда у Пироту 2Кж 146/16 од 08.12.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Давидовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Димитровграду К 9/14 од 24.03.2016. године и Вишег суда у Пироту 2Кж 146/16 од 08.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Димитровграду К 9/14 од 24.03.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Пресудом је окривљени обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пироту 2Кж 146/16 од 08.12.2016. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Димитровграду К 9/14 од 24.03.2016. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Пироту окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, и одредио да ће се иста извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, са применом електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Окривљени је упозорен да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, да ће суд одредити да остатак казне

издржава у Заводу за извршење казне затвора. У осталом делу жалба браниоца је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у одбијајућем делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Давидовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у радњама окривљеног нису садржани елементи бића кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ за које је оглашен кривим и осуђен, будући да се према ставу браниоца, ради о бланкентном кривичном делу, те како у конкретном случају недостаје, односно у изреци правноснажне пресуде није наведен материјалноправни пропис који је повређен, то бранилац сматра да дело за које је окривљени оглашен кривим, није кривично дело.

Међутим, ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности, прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Из изреке побијане првостепене пресуде Основног суда у Димитровграду, произилази да је окривљени критичном приликом у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан противправности свог дела и хтео његово извршење, као службено лице у својству „ББ“, невршењем своје службене дужности прибавио имовинску корист ВВ, у означеном износу.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом на описани начин предузео радњу извршења наведеног кривичног дела, јер је као службено лице невршењем своје службене дужности прибавио другом имовинску корист, те су стога

неосновани наводи браниоца да дело за које је окривљени оглашен кривим, није кривично дело.

Осталим наводима захтева, којима се истиче да је за постојање кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ, било нужно да се од стране нижестепених судова изврши конкретизација бланкетне норме, по оцени овог суда, указује се на неразумљивост изреке, тј. на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.